

LVII.

Erklæring

til
 eneste Behandling af Forslag til Lov om Islands Finantsevæsen.

(Afgiven af Landstingets Udvalg den 27de Februar 1869).

Ved eneste Behandling af for nævnte Lovforslag har Folkethinget i alt Væsentligt tiltraadt den Opfattelse af Islands statsretlige Stilling og de Grundtræk for Ordningen af dets særlige Forfatning, som Landstinget havde indført i Lovudkastet. Hvorvel dette oprindeligen kun tilsigtede Ordningen af Islands Finantsevæsen, staaer dette dog i en saa uadstillelig Forbindelse med det hele islandske Forfatningspørgsmaal, at der for dettes heldige Løsning vil være opnaaet et sikkert Grundlag ved denne Samstemning mellem begge Rigsdagens Afdelinger, selv hvis Omstændighederne skulde hindre for Diebliffet at faae de smaa tilbagestaaende Meningsforskjelligheder udjævne, endfige da at opnaae Kongens Stadfæstelse paa Rigsdagens Beslutninger. Den yderligere Udvikling, Lovudkastet saaledes har faaet, vil gjøre en Forandring af dets Tittel nødvendig.

I § 1 er der foretaget tvende Forandringer i Landstingets Redaction. Det, som ved Forfatningslovens Gjennemførelse skal gaae over fra Kongen og Rigsdagen til Kongen og Althinget, er nemlig betegnet — ikke som:

„Naadighed over Islands særlige Indtægter og Afgifter“ — men som „Lovgivnings- og Bevillingsmyndighed i Sager, der vedrøre Islands særlige Anliggender alene.“ Efter hvad Udvalget ovenfor har anført, kan det ikke have Noget at erindre imod Tanken, men finder dog, at det kunde være vildeledende at opstille Bevillingsmyndigheden som en særlig Myndighed ved Siden af Lovgivningsmyndigheden, medens den kun er en Udøvelse af denne. En Rettelse af Udtrykket vil derfor blive foretaet.

Den anden Forandring bestaaer deri, at den i Landstingets § 3 indeholdte Bestemmelse, at Lov om, hvorvidt en Sag udelukkende vedrører Islands særlige Anliggender, kun kan finde endelig Afgjørelse ved en gennem Rigsdagen vedtagen Lov, er flyttet op i § 1, medens Resten af Landstingets § 3 er udeladt. Denne opstillede nærmere Regler for Behandlingen af blandede Sager; men da disse kun sjelden ville forekomme, finder Udvalget ingen Betænkelighed ved at overlade det til Fremtiden da at finde den rette Frem-